

WYDANIE:
A B

Cena 10 groszy

EXPRESS

ILUSTROWANY

KERNE,
znany działacz hitlerowski,
prezydent sejmu pruskiego,
został pruskim komisarycz-
nym min. sprawiedliwości.

HULL,
amerykański podsekretarz
stanu, zażądał od ambasady
Stanów w Berlinie rapo-
rtu w sprawie gwałtów
hitlerowców.

ROK XI.

PONIEDZIAŁEK, 27 MARCA 1933 R.

CENA 10 GROSZY.

Nr. 85

Jeżeli zabiła!..

Rekonstrukcja zbrodni w procesie Gorgonowej Hipoteza psychologa-kryminalisty na podstawie danych psychologicznych i poszlak rzeczowych

Znany literat i adwokat warszawski p. Leo Belmont nadesłał nam wysoce sensacyjny artykuł, który poniżej umieszczamy.

JEŻELI hipoteza o winie Gorgonowej jest słuszna, to rzecz najprawdopodobniej odbyła się tak:

Premedytacja

Jest wieczór.. czyta „Amerykę“. Ale oczy ślizgają się po literach, nic nie widząc. Dyszy zimną nienawiścią. Nikt w tym domu nie zwraca już na nią uwagi, — nie mówią z nią, Lusie jej nie wita — ona główna sprężyna grożącej jej katastrofy całego życia. „Dziś albo nigdy.. bje godzina ostatnia.. Już wkrótce ma wyjść stąd na drogę tła-cze.

Niby czyta — dla oczu tych, co stali się jej obcymi, z którym nie dzieli już wieczery. Ale myśl jej jest gdzieś indziej. Przygotowała wszystko: tam w nieotwieranej szafie w pokoju Lusie, porządkując pod jej nieobecność, umieściła narzędzie zbrodni, **dżagan**, który „zaginał“ już przed ośmiu dniami. Znajdzie w swojej nienawiści i w sile rąk, które już nieraz władały tym dżaganem przy robotach gospodarczych, dość mocny, aby ugodzić. Zna miejsce najpodańsze, gdy chodzi o cios śmiertelny — choćby nie była fachową pielęgniar-ką — skroń, głowa. Byle tamta spała mocno — nie! Tamta nie obudzi się — ona wślizgnie się w pantoflach cicho!..

Pomyślała już o furtce otwartej — trzeba upozorować, że wszedł do domu obcy przez gościnne okno, lub drzwi werandy, rzekomo odryglowane przez Lusie, która „zadawała się z chłopakami“ i wpuściła obcego mężczyznę do swojej dziewczęcej sypialni.

Ba, dziewczęciu! — wyglądać to będzie inaczej. Obmyśliła to z góry bardzo mądrze. Jedyną możliwą w danym wypadku symulacją przyczyny zbrodni jest **mord lubieżny**. Wszakże niepodobna symulować kradzieży i to z włamaniem wobec drzwi i okiennic zamkniętych. Jakż to dobytek wynieść można ze skromnego pokoiku Lusie — gdzie i kiedy wyrzucić rzeczy? Czy złodziej musi zabijać śpiących? Symulacja włamania wymaga fachowości..

A nadto mord lubieżny, dokonany przez wpuszczonego, przez Lusie przegodnego „kochanka“ — jakż to pomysł wspaniały, aby ojciec przedzielnie zapomniał zabita w hańbie, z własnej winy — i pogodził się ze „spotwarzoną przez „zepsutą córkę“ matką Romusi. Zemsta i interes idą w parze. Jest rada ze swego pomysłu.

Byle tylko nie zdradził jej dżagan, ach! ta okropna daktyloskopia, o której naczytała się tyle z pism. Trzeba będzie może ująć go ręką, zawiniętą w chustkę. Żeby tylko krew nie bryzgnęła zabardzo! — najlepiej zamordować

GORGONOWA I JEJ CÓ RECZKA „KROPELKA“.

w koszuli; potem koszulę spali się w napalonym piecu — prędko, z pomocą nafty, — wśród nocy. A dżagan będzie trzeba rzucić do wody w basenie — nikt nie znajdzie go nigdy na dnie; i tam obmyje sobie ręce — byle nie wnosić krwi do domu, do miednicy.

Sądzi, że wszystko napięta myślą tych dni obmyśliła jak najmądrzej. Z pewnością — prócz tego, czego najsprytniejszy i najzuchwalszy złoceńca nie odgadnie, bo to zależy od krwi zimnej podczas zbrodni i bezpośrednio po niej, od przypadku, od wymowy ślepych rzeczy..

Świeca

Jest północ. Spia wszyscy.. idzie, — jedyną drogą wobec zamkniętych drzwi głównej werandy jest droga przez jadalnię. Ale w jadalni śpi Staś. Byle się nie przebudził! Jeżeli obudzi się, wytłomaczy się łatwo: idzie z potrzebą na dwór — tak postępowano się zawsze. Ale wówczas odmówi pomocy zły dla niej przypadek. Trzeba być ostrożną. Bierze świecę — przy jej blasku ochraniając ręką, lub narzuconem na ramionach futrem (boć jest zima, a wypadnie wyjść na ogród z ukrytym

pod niem dżaganem po zbrodni) — sprawdzi, czy Staś śpi. Wzięła świecę oczywiście w lichtarzu — normalnie.

Przechodzi cicho przez jadalnię. Na jej szczęście Staś się nie obudził. Ale świeca chwile się w luźnej uszczelce papierowej w lichtarzu — grozi wypadnięciem. Będzie lepiej wziąć samą świecę, palącą się pod osłoną ramienia i futra — jest pod ręczniej. Więc odstawia lichtarz na stół w jadalni — gdzie go potem śledztwo znajdzie z ową luźną papierową uszczelką!

Szafa i dżagan

Przeszła przez maleńki pokój, dzielący ubikację, w której sypia Staś, dalej ona w swoim pokoju, jeszcze dalej w swojej sypialni Henryk Zaremba od ubikacji po drugiej stronie domu, gdzie mieszka się komnatka Lusie!

Jest już w jej pokoju. Przy blasku świecy widzi, że Lusie śpi. Otworzyła szafę — wyjęła dżagan. Tak się spieszy — droga jest każda sekunda — że już nie przymknie otwartych drzwi szafy. Tak zostaną.

Podniosła świecę w pobliżu łóżka Lusie — trzyma ją wysoko w lewej ręce — futro osuwa się z ramion spada

— prawą podnosi zabójcze narzędzie. Godzi szybko, zaciekłe, kilka razy. Śpiąca nie zdołała wydać jęku. Udało się!..

Jeszcze jeden zabieg „chirurgiczny“ — na dżaganie, na chusteczce, którą owinęła godzącą rękę coraz więcej krwi. Prerażona widokiem swego dzieła, zarzuca koldrę na śpiącą; tak nie postąpiłby morderca — lubieżnik. Ale jej chodzi o to, aby tym, którzy ujrzą Lusie nazajutrz najdłużej się zdawało, że ofiarą śpi..

Jest jej duszno od zapachu krwi, aż do omdłości — powraca myśl że trzeba symulować nagłą ucieczkę zabójcy, acz wszedł drzwiami — przez okno lub odwrotnie i wejście przez Lusie wpuśczonego oknem, z ewentualną ucieczką po zbrodni drzwiami; tak, czy inaczej otwiera okiennicę i uchyla okno. Do pokoju wpada blask latarni.

Już wszystko!.. Teraz trzeba tylko wrzucić dżagan do przerebli i obmyć zdradzieckie ręce z krwi. Odziała śpięsznie futro, obecnie ręce ma w rękawach, dżagan pod futrem. Nie zapomniała zabrać świecy — obecność jej świecy w pokoju Lusie zdradziłaby jej pobyt; nadto świeca jej będzie potrzebna później w jej sypialni dla obejrzenia koszuli i futra, czy przypadkiem nie zostało na nich śladu krwi; zresztą koszulę się spali. Wątpliwem jest czy potrzebna jej będzie świeca dla przejścia znaną drogą do basenu i trażenia dżaganem w przerebel. Więc świecę zgasiła. Zresztą, gdyby ją zabrała palącą się, aby pies rozpoznał ją nie tylko węchem i nie czekał — świeca bodaj zgasiłaby na wietrze. Wszystko jedno — swoją świecę zabrała, choćby automatycznie, aby odnieść ją na swoje miejsce, ewentualnie wraz z lichtarzem, który został w jadalni, przez którą przejść musi w powrocie. Droga, która raz jej dopisała, czemuż nie ma dopisać z powrotem?

Basen i pies

Więc wyszła z werandy odryglowawszy drzwi — musi pozbyć się narzędzia zbrodni. Jedno nie przyszło jej na myśl: zabójca - erotoman nie zabierałby narzędzia zbrodni, wychodząc z

(Dalszy ciąg na str. 2-giej).

Jutrzej

„EXPRESS“
przyniesie dalsze
sensacyjne rewelacje
o procesie GORGONOWEJ

Hitlerowcy będą wieszać swoich przeciwników

Rząd przygotowuje reformy w polityce socjalnej. — Nieudana ucieczka posła komunistycznego

Delegat gen. Schleichera aresztowany w drodze do Paryża

Berlin, 25 marca. Gabinet Rzeszy obradował dziś nad projektami szeregu ustaw politycznych i rozporządzeń gospodarczych.

W najbliższym czasie ogłoszone zostanie rozporządzenie na podstawie którego wybory do Reichstagu, sejmów krajowych i samorządów w przyszłości odbywać się będą równocześnie.

Rząd przygotowuje następnie projekt ustawy wprowadzający karę śmierci przez powieszenie za przestępstwa natury politycznej.

W przygotowaniu jest również rozporządzenie o związkach zawodowych i wyborach do rad załogowych. — Ustawa ta m. innymi zmierza do usunięcia up. zy wilejowanego stanowiska związków zawodowych w reprezentacjach robotniczych, przyznając równe prawa narodowym socjalistom i Stahlhelmowi.

Hitler odleciał dziś samolotem do Monachium.

Aresztowanie nastąpiło w chwili gdy Leber udawał się na posiedzenie Reichstagu. W związku z zatrzymaniem byłego ministra Severinga, aresztowani zostali: b. sekretarz stanu w pruskim ministerstwie spraw wewnętrznych Abegg i b. radca ministerjalny dr. Hirschleid.

Przeciwko Severingowi, wedle doniesień prasy, narodowi socjaliści wystąpili z oskarżeniem, że jako członek gabinetu Brauna, finansował z funduszy publicznych kampanię wyborczą stronnictw prorządowych.

Marszałek Piłsudski spędzi lato w Pikiłszkach

Wilno, 25 marca. W czasie ostatniej bytności w Wilnie Marszałek Piłsudski wyraził chęć spędzenia miesięcy letnich w Pikiłszkach. W związku z tem Pikiłszki tak dwór jak i folwark cały zostają gruntownie odremontowane.

Do Pikiłszek wyjechało grono rzemieślników, którzy zajmą się odnowieniem aparatamentów Marszałka, pokoi gościnnych oraz zabudowań gospodarczych.

Aresztowanie przedstawiciela „Skody” w Bukareszcie

Bukareszt, 25 marca. Z polecenia prokuratorskich władz wojskowych aresztowano tu przedstawiciela firmy „Skoda” — Seletzkiego pod zarzutem nielegalnego przechowywania dokumentów wojskowych i naruszenia pieczęci nałożonych przez władze.

Niema Polski bez Pomorza!

Krwawy dramat w Warszawie

Dwie osoby zabite

Warszawa, 25 marca. W mieszkaniu dozorey domu przy ul. Konopackiej 8 rozegrał się krwawy dramat Józef Kustonia, zięć dozorey, Stanisława Bednarka, trzema strzałami z rewolweru zabił swą teściową, ciężko zranił żonę, 22-letnią Helene, oraz zastrzelił sublokatora Jankowskiego, szofera autobusów miejskich.

Kustonia był znanym awanturnikiem; z powodu ustawicznych sejsyj z żoną, teściowie nalegali, by się wyprowadził. Istotnie wyniósł się, lecz po tygodniu wrócił i zażądał, by żona jego wyszła razem z nim. Gdy kobieta odmówiła, Kustonia wpadł w szal i wołając: „Nie chcęś iść, bo wolisz tu zostać z Jankowskim” — dokonał krwawego czynu. Przy strzałach obecna była córce-

Berlin, 25 marca. Komisarzem Rzeszy do spraw komunikacji samochodowej mianowany został książę Koburg Gotha.

Równocześnie w tonie ministerstwa komunikacji utworzona została specjalna komisja, będąca organem doradczym

Napady na żydów w Niemczech

trwają w dalszym ciągu

Essen, 25 marca. Wystąpienia antyżydowskie nie ustają i każdy dzień przynosi nowe fakty.

W Dortmundzie doszło do ostrych wystąpień, w czasie których poturbowanych zostało wielu obywateli polskich.

Pewnemu żydowi podpalono brodę i wyrwano mu włosy z głowy, bijąc go jednocześnie dotkliwie.

ządu Rzeszy w sprawie motoryzacji kraju.

Berlin, 24 marca. Rada państwa Rzeszy jednoznacznie przyjęła uchwalony przez Reichstag projekt ustawy o pełnomocnictwach nadzwyczajnych dla rządu Hitlera.

Wśród żydów wzrasta panika.

Na skutek interwencji konsula polskiego w Essen zwolniono Duesseldorfie aresztowanych przed kilku dniami czterech żydów — obywateli polskich.

Równocześnie policja zwróciła zabrane przy rewizji 66 paszportów obywateli polskich.

Francja nie opuści swoich sojuszników

I dlatego sceptycznie odnosi się do projektu Mussoliniego

Paryż, 25 marca. Premier Daladier przyjął wczoraj delegację socjalistycznej frakcji parlamentarnej, która przybyła celem zainteresowania go w sprawach polityki zagranicznej.

Premier wyjaśnił powody, dla których a priori nie uważa za wskazane przyjęcie planu włoskiego. Francja bowiem powinna pozostać wierna swej tradycyjnej po-

lityce wobec mniejszych państw oraz swej woli pozostania w ramach Ligi Narodów.

Paryż, 25 marca.

W ogólnych zarysach projekt Mussoliniego paktu czterech mocarstw składa się z następujących punktów: 1) Zobowiązanie do „nieużywania przemocy” na okres 10 lat, opierając się na postanowieniach paktu Briand-Kellog, paktu Ligi Narodów i t. d. Do tego punktu Mussolini zamierza włączyć kwestię arbitrażu; 2) Układ dotyczy rozbrojenia, zwłaszcza Niemcy z pośród 4 wielkich mocarstw nie mogą zwiększać swej armii, jak tylko za zgodą 3 pozostałych sygnatariuszy paktu; 3) Zmiana istniejących traktatów według procedury przewidzianej paktem Ligi Narodów; 4) Przygotowanie światowej konferencji gospodarczej i finansowej.

Właśnie co do tego punktu mają się rozpocząć rokowania między Fran. a i Włochami. Projekt powyższy powstał po rozmowach rzymskich Mussoliniego z Mac Donaldem. Nie mówi on już o rewizji traktatów, jak projektował początkowo Mussolini, lecz o przystosowaniu odpowiednio do procedury przewidzianej paktem Ligi Narodów.

Ustęp dotyczący kolonii i mandatów zamieszczony początkowo w projekcie, został skreślony. Mussolini nie stawiał zresztą żadnych przeszkód w poczynieniu zmian.

W Rzymie oświadczają, że Niemcy okazują wielkie niezadowolenie z powodu poprawek wniesionych do projektu włoskiego, który Hitler rzekomo miał już w zasadzie zatwierdzić.

Orkan śnieżny na Węgrzech

spowodował szereg katastrof

Budapeszt, 25 marca. W północno-wschodniej części kraju szaleje orkan połączony ze śnieżycą. Z powodu zasp śnieżnych zahamowany został ruch na kolejach żelaznych. W

Nowe trzęsienie ziemi w Ameryce

Ludność ucieka w popłochu ze swych siedzib

Los Angeles, 25 marca. Nowe, dosyć silne trzęsienie ziemi odczuto w Los Angeles dzisiaj rano. — Wstrząs trwał 3 sekundy.

Pomimo, że nowe trzęsienie nie wyrządziło większych szkód, wywołało panikę do niedoopisaną. Ludność, przy puszczając, że po pierwszym wstrząsie nastąpią zaraz następne katastrofalne, w popłochu zaczęła uciekać z domów.

Narazie brak wiadomości z okolic wiejskich, z któreś połączenia telefoniczne zostały przerwane jeszcze w czasie poprzednich trzęsień i dotychczas nie zostały z powrotem założone. Prawdopodobnie i tam nowe trzęsienie nie wyrządziło większej szkody.

Long Beach, 25 marca. Jeden z najsensacyjniejszych procesów na terenie Stanów Zjednoczonych

rozpoczęło się niebawem w Long Beach. Mianowicie, władze municypalne, wytaczają proces szeregowi architektów, którzy budowali gmachy szkół po wszechnych i średnich. Pod gruzami tych gmachów zginęło najwięcej ludzi, w tem wiele dzieci.

Otóż przeprowadzone badania wykazały, że gmachy te były budowane nader niedbale, z lichego materiału, bez dostatecznie silnych fundamentów. To też w czasie trzęsienia, ściany szkół runęły zaraz od pierwszych wstrząsów, jak domki z kart, podczas gdy w sąsiednich budynkach ściany się tylko zarysowały, lub runęły w czasie wstrząsów następnych, gdy już mieszkańcy częściowo je opróżnili.

Aresztowanie emigrantów rosyjskich w Charbinie

za wystąpienia przeciw rządowi mandżurskiemu

Charbin, 25 marca. Japońska żandarmerja aresztowała wielu członków rosyjskiego emigranckiego związku wojskowego, „Obszczewoinkskij Sojuz”.

Aresztowani zostali prezes związku b. generał Wierzbickij, dalej b. generał Syczew oraz Lakier i Lutczew.

Po przesłuchaniu aresztowanych zwolniono z wyjątkiem Lutczewa, którego japończycy nie chcą zwolnić nawet za kaucją.

Powodem aresztowania ma być współpraca wyżej wymienionych osób z ugrupowaniami politycznymi, wrogimi państwu Mandżuko.

Nadużycia na poczcie berlińskiej

Berlin, 25 marca. W dyrekcji poczty w Berlinie wykryto nowe oszustwa na szkodę poczty Rzeszy, w wysokości wielu setek tysięcy marek.

Uczestniczący w nadużyciach kie-

rownik budowy telegrafów Gensecke i przedsiębiorca budowy Schwertfeger zostali aresztowani i przyznali się do winy. Gensecke podał, że od Schwertfegera otrzymał około 50 tysięcy marek łapówek.

Codzienna nowelka „Expressu“

Czterej oficerowie

Trzej młodzi oficerowie francuscy, Piotr, Jerzy i Wiktor już od roku odbywali służbę w Algierze. Nudziło się im piekielnie. Wieczorami, gdy w trójkę siedzieli w jakiejś podłej knajpie, marzyli o Paryżu, wspominali dawne, lepsze czasy i debatowali nad tem, w jaki sposób w najbliższym czasie dostać się do ojczyzny.

Lecz mimo usilnych starań o translokację w dalszym ciągu nie było mowy. W okresie, gdy Wiktor zawarł znajomość z młodzieńką europejką, córką zamożnego przemysłowca i począł coraz bardziej zanadbywać pozostałych przyjaciół, zjawił się niespodzianie czwarty oficer, młodzieńki Fryderyk.

Wszyscy trzej przyjęli go z otwartymi ramionami. Nareszcie przynajmniej zjawił się nowy człowiek, z którym można było pogadać.

Ale wkrótce zawiedli się na nim. Fryderyk był głupim młokosem, „poetą”, jak go pogardliwie przezwali. Denerwowała ich jego naiwność, nieznanomość życia i dziecięca, wprost fantazja.

Nic więc dziwnego, że nie spotkali się z nim zbyt często.

Tego wieczoru jednak, gdy wpadł im do głowy dość oryginalny projekt, siedzieli w czwórce w knajpie.

Młodzi oficerowie postanowili przesłać do jednego z popularnych pism paryskich cztery ogłoszenia o podobnej treści. Każdy z nich, podając nieco danych biograficznych, zwracał się do młodych niewiast z prośbą o nawiązanie korespondencji.

Listy z Paryża — to przecież była dla nich wielka atrakcja. A szczególnie listy od paryżanek.

Ogłoszenia okazały się bardzo skuteczne.

Wkrótce pod adresem oficerów nadszedł cały stos listów. Z pośród ogromnej ilości odpowiedzi, na wspólnej konferencji, wybrali cztery. Tegoż dnia jeszcze odpisali adresatkom.

I znów po pewnym czasie nadeszły listy. Jednakże nie cztery, jak tego się należało spodziewać, lecz trzy. — Fryderyk nie otrzymał żadnej odpowiedzi.

Zmartwiło go to bardzo. Przez dwa dni chodził, jak struty.

Wreszcie Wiktorowi wpadł do głowy kapitalny pomysł. Kazał napisać odpowiedź swej przyjaciółce, wysłał list do swej ciotki, zamieszkałej w Paryżu, prosząc, by zpowrotem wystosowała go na adres Fryderyka.

Wszystko udało się znakomicie. Fryderyk, po otrzymaniu odpowiedzi, wysłał drugi list.

Trzej przyjaciele pokładali się ze śmiechu, gdy go odczytywali. List ten dostał się do ich rąk za pośrednictwem ordynansa Fryderyka, którego z łatwością przekupili.

I od tego czasu w ciągu czterech miesięcy, Fryderyk pisywał płomienne listy, które stanowiły nielada atrakcję dla pozostałych oficerów.

Młoda europejka już bez ich pomocy sama mu odpisywała, a ciotka Wiktorą również doskonale wywiązywała się ze swej roli.

Trzej oficerowie już dawno przerwali korespondencję ze swymi damami, lecz Fryderyk był niewyczerpany.

I pewnego dnia, dzięki usilnym staraniom, udało mu się uzyskać trzy-miesięczny urlop. Napisał o tem natychmiast swej ukochanej, ciesząc się, że wreszcie ją ujrzy.

Sytuacja stała się trochę niewyraźna. Trzej przyjaciele, po pewnym namyśle, postanowili wreszcie powiedzieć mu prawdę. W ostatniej chwili przyjdą na dworzec i tam mu wszystko wyjaśnią. Niech sobie chłopiec jedzie do Paryża, to mu nie zaszkodzi.

W dniu jego wyjazdu wszyscy trzej byli bardzo zajęci i omal nie spóźnili się na dworzec. Gdy znaleźli się na peronie, oniemieli z podziwu. W wagonie pierwszej klasy, przy oknie, stał ich Fryderyk z piękną europejką, dotychczasową przyjaciółką Wiktorą.

I wówczas dopiero okazało się, że on ich wystrychnął na dudka. Młoda dziewczyna była już jego narzeczoną.

Tlum. D.

PAT I PATACHON

Ucieszny niedzielny film „Expressu.“

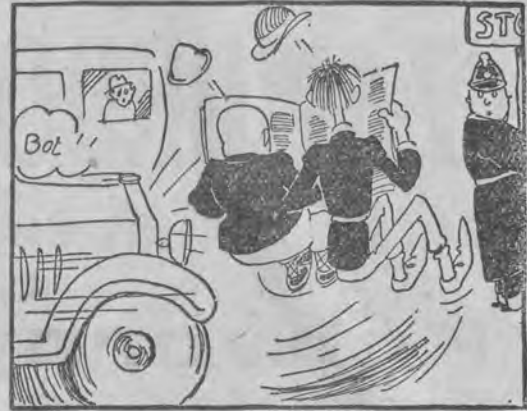
Pat: — To ci jest historia!... Nie mogę oderwać się od niej... Tylko szkoda, że taka smutna...

Patachon: — Zamknij na chwilę jacyś i nie przeszkadzaj... Mnie ta powieść tak zaciekawia, że nie mogę ustać na miejscu...

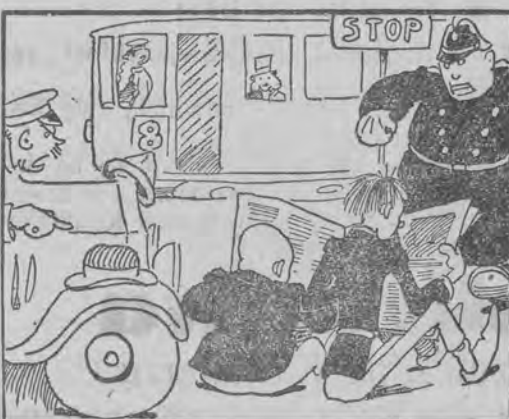
Pat: — Ciekaw jestem co będzie dalej... Jak ci się zdaje, czy on ją wyratuje?... Powinien wyratować... Gdybym ja był na jego miejscu...

Patachon: — Zamkniesz buzię?!.. Jeżeli chcesz być na jego miejscu, to sam napisz powieść, tylko mnie nie dawaj jej do czytania...

Pat: — Trąbia, jakgdyby straż ogniowa jechała na pożar... Nie dają człowiekowi porządnie gazety przeczytać...

Patachon: — A niech trąbia... Nie przeszkadzaj... Teraz jest takie ciekawe, że gdybym miał władzę, toby mi dęba na głowie stanęły...

Pat: — Masz rację, niech trąbia... Co mnie to wszystko może obchodzić?... Usiądźmy sobie tutaj, bo się troszkę zmęczylem... Ale ciekawe...

Patachon: — Nie przeszkadzaj... Cicho... Zobaczysz, że teraz ona go zastrzeli...

Policjant: — No, mości panowie!.. Ulica nie jest czytelnia!.. Dawać tę gazetę i jazda stąd, no?!.. Już was нема!

Pat: — Daj pan przynajmniej gazetę!..

Patachon: — W najciekawszym miejscu dostałem po mordzie...

Policjant: — Zobaczmy co to za gazetka... Aha... „Expressik“... Człowiek sobie troszkę poczyta... Zobaczmy co tu ciekawego... Aha „Pat i Patachon“... To wesołe łobuzy... Lubię ich... Można się z nich pośmiać... Morowe chłopaki...

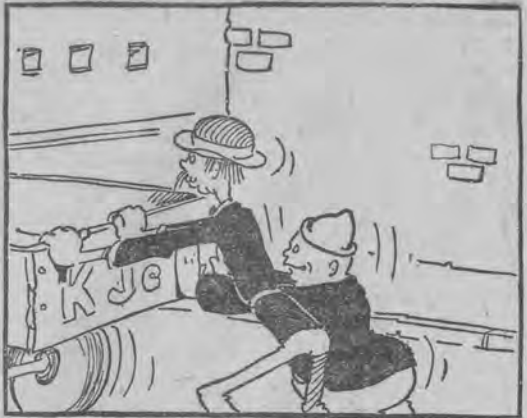
Policjant: — Ale ciekawe... No, no, no... Zobaczmy co dalej będzie... Ciekaw jestem, czy on ją wyratuje... Teraz ona powinna go trzepnąć, ale tak galancie... No, no... Ale ciekawe... ciekawe... Szkoda, że mnie tam niema... Już jaby tam zrobił porządek...

Szofer (chrapie): — Prrrrrr-uuuuu... Prrrrrrr-uuuuuuuuuu...

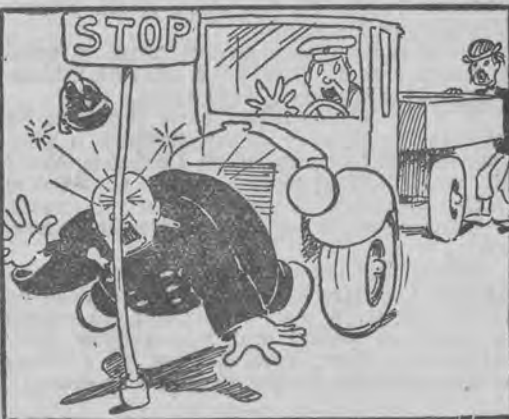
Pat: — Halo, panie szofer!.. Obudź się pan nareszcie, tu nie teatr!.. Czy pan ma zamiar czekać póki policjant całą gazetę przeczyta?... Halo!..

Patachon: — Wstawaj, śpiochu!.. Co to jest?

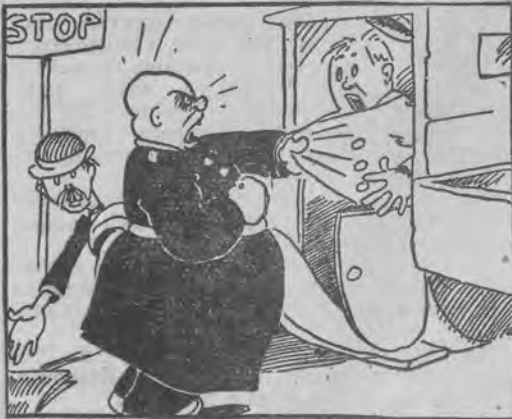
Pat: — Czekaj, obu damy nauczkę: — policjantowi i szoferowi... Pierwszemu za to, że zabrał nam gazetę w najciekawszym miejscu, a drugiemu za to, że śpi...

Patachon: — Fajnie!.. Idzie jak po maśle!..

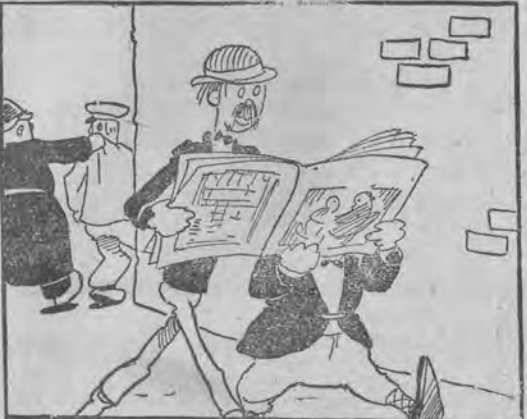
Policjant: — Co to?!.. Kto mi tam na plecy najechał?!.. O, psia krewo, ale twardy słup!.. Stać!.. Stać!.. Na pomoc!!!..

Szofer (budzi się): — O la Boga?!.. Co ja zrobiłem?!..

Policjant: — Ja cię, gamoni, nauczę prawidłowej jazdy!.. Jak nie umiesz jechać, to nie jedź, rozumiesz?... Marsz ze mną do komisariatu!..

Szofer: — Panie władza... Bardzo przepraszam... Kiedy ja nic nie wiem... Ja nic nie zrobiłem...

Pat: — Gdzie dwóch się kłóci tam trzech korzysta... Szofer pójdzie do komisariatu, ale za to my mamy znowu naszą gazetkę...

Patachon: — Dobrze, dobrze... tylko przestań już gadać... Jak powiesz jeszcze jedno słówko, to zawołam dziadka i dziadek wpakuje cię do worka...